

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s
Profilová práce — třída Mí
Nižší stupeň studia
2017/2018

Amálie Anna Borovková

Den ve středisku sociálních služeb městské části Prahy 9

Vedoucí práce: PhDr. Jaroslav Najbert

Datum odevzdání: 20. listopadu 2017

ABSTRAKT

Moje práce se věnovala lidem v Domově seniorů, konkrétně o panu Suškovi a mých zážitcích spojený s ním. Informace od lidí jsem zjišťovala pomocí dotazníkového průzkumu a pomocí grafů. Mé veškeré pocity jsem shrnula do krátkých zápisů z mého deníku.

Díky této práci jsem zjistila, že senioři mají možnost dělat různé aktivity, a že by se jejich rodiny nemuseli bát své rodiče přihlašovat do takovýchto zařízení, naopak to mnohým může pomoci.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji svému vedoucímu práce PhDr. Jaroslavu Najbertovi. Dále děkuji Ing. Martině Borovkové za jazykovou korekturu a podporu a také Emě Dvořákové za pomoc.

Obsah

ABSTRAKT	2
PODĚKOVÁNÍ	3
Obsah.....	4
ÚVOD	1
CÍLE	1
POSTUP PRÁCE	2
Tvorba dotazníku	2
Shledání s panem Suškou	2
VÝSLEDKY	3
Středisko sociálních služeb městské části Prahy 9	3
Můj den v domově – jaké to je být dobrovolníkem	3
Můj den v domově – Deník	4
ÚT 1. SRPNA	4
ST 2. SRPNA	4
PÁ 4. SRPNA.....	4
Čestmír Suška	5
Dotazník (viz Příloha 1, Příloha 2)	5
Článek.....	7
ZÁVĚR.....	9
SEZNAM LITERATURY	10
ZDROJE	10
PŘÍLOHY	11

ÚVOD

Jednoho večera - již za tmy jsem potkala na zastávce autobusu Flora jednu paní a zeptala se jí, kolik je hodin, abych zjistila, kdy mi jede autobus. Paní mi s úsměvem odpověděla, a pak se v autobuse rozpovídala.

Cestou domů mi povídala o jejím synovi. Náhodou se zmínila i o Domově seniorů Novovysočanská. Říkala, že tam právě jede, ale neví, na jaké zastávce má vystoupit, jestli Skloněná nebo Novovysočanská.

Protože kolem tohoto domova jezdím každý den do školy, nabídla jsem se, že jí pomůžu a dovedu ji až k domovu seniorů.

Jeden důvod, kvůli kterému jsem si vybrala tuto práci, je tato paní, která mi vnukla nápad pomáhat v domově seniorů. Napomohl k tomu i dědeček jedné mé bývalé spolužačky, který se do domova dostal kvůli své skleróze. Jednoho dne své rodině prostě oznámil, že do domova seniorů odchází, protože je to s ním k nevydržení.

Během dobrovolnické práce v Domově seniorů Novovysočanská, kde jsem navštěvovala jednoho pacienta (zmíněného dědečka mé bývalé spolužačky) Renného Sušku, jsem pomáhala s denním provozem tohoto zařízení.

CÍLE

Mým hlavním cílem tedy bylo strávit jeden den v domově a seznámit se s každodenním provozem ústavu. Dále provést anketu se zaměstnanci a vybranými seniory.

V rámci této práce jsem si chtěla vyzkoušet, jaké to je pracovat s lidmi, kteří žijí v Domově seniorů. Zjistit, jak funguje každodenní provoz z pohledu zaměstnance nebo seniora ubytovaného v Domově seniorů a sepsat vlastní zkušenost být dobrovolníkem.

Dále vytvořit grafy z otázek, které jsem zkonzultovala s paní Vojče. Otázky byly rozděleny z pohledu zaměstnance a seniora ubytovaného v Domově seniorů.

POSTUP PRÁCE

Někdy na začátku října 2016 jsem napsala e-mail ředitelce samotného střediska, Michaelle Žáčkové, jestli bych v domově Seniorů na Praze 9 nemohla vypracovat svou práci do školy. Na to jsem však odpověď nedostala, tak jsem se rozhodla paní Žáčkové zavolat osobně. Ta mne pak dále odkázala na Jarmilu Vojče, která mne doprovázela po zbytek mé práce. Poskytovala mi pomoc a dané informace v průběhu praxe.

Poté, co jsem konečně zkontaktovala lidi pracující v Domově seniorů, jsem si práci rozdělila na dvě části.

První byla dotazníková část, kterou jsem později vyhodnotila grafy. Druhá část se věnovala komunikaci s panem Suškou, kde jsem se ho snažila podpořit svou přítomností.

Tvorba dotazníku

Sepsala jsem si otázky a rozdělila jsem si je na dvě skupiny – pro seniory (*Příloha 2*) a pro zaměstnance (*Příloha 1*). Předem jsem vše zkonzultovala s paní Jarmilou Vojče, která poupravila dotazníky do srozumitelných formulací pro respondenty.

Poté jsem dotazníky rozdala deseti zástupcům z každé skupiny a vytvořila jsem z nich grafy. Ty jsem později poskytla řediteli domova seniorů, aby viděla, jak jsou zaměstnanci (*viz. Graf 3*) či senioři (*viz graf 1-2*) v domově spokojení a mohl tak rozšířit nabídku činností, které by se daly dělat, aby se ubytování nenudili.

Shledání s panem Suškou

Seznamovali jsme se v létě na dvorku, který poskytuje samotný domov. Seznámila nás jeho vnučka Kateřina Sušková, což je dcera Čestmíra Sušky, o kterém si můžete přečíst v dalších částech mé práce a která mi umožnila získat různé informace o jejím otci, které jsem se nedozvěděla od pana Sušky nebo nedočetla v doporučené literatuře.

VÝSLEDKY

Středisko sociálních služeb městské části Prahy 9¹

Funguje již od dne 31. ledna 1996, kdy byla slavnostně přestřižena páska a oficiálně zahájen provoz potřebného a netrpělivě očekávaného domova Seniorů na Praze 9. Domov Seniorů přivítal první obyvatele 15. ledna a ke konci měsíce jich zde bylo již okolo dvaceti šesti.

Domov byl nazýván „Domov důchodců nové generace“, jelikož na dobu vzniku to byla jedna z nejmodernějších budov v městské části Prahy 9. Dnes již spíše patří mezi starší budovy.

Od července roku 2010 je budova Domova seniorů propojena s vedlejším Domem s pečovatelskou službou, parkem se zastřešeným atriem a prostorem pro grilování.

Domov poskytuje dvoulůžkové i jednolůžkové pokoje. Nabízí celodenní stravu, zdravotní péči a snaží se, aby klienti mohli žít plnohodnotný život. Nabízí pěkné zázemí, dobrou péči a krásnou zahradu.

Jejich heslo zní: „Domov seniorů je pobytové zařízení pro seniory, kteří vzhledem ke svému věku a zdravotnímu stavu nejsou schopni žít ve svém stávajícím prostředí nebo by v něm zůstali izolováni. Poskytujeme svým klientům sociální a zdravotní služby individuálním způsobem, aby co nejdéle vedli běžný a aktivní způsob života, a vytváříme tak společně nový a důstojný domov.“

Můj den v domově – jaké to je být dobrovolníkem

Při praxi v Domově seniorů na Praze 9 jsem navštěvovala pana Renného Sušku a pomáhala mu s denním rozpisem. Mým hlavním úkolem bylo povídat si s ním a nějak zpříjemnit jeho volný čas, který jinak tráví v posteli a spí.

Nejprve jsem se trochu bála své úlohy, cítila jsem se, jako kdybych do provozu domova nepatřila, jako kdybych svou úlohu nikdy nemohla splnit.

Postupně ze mne však úzkost opadávala a při každé nové návštěvě jsem již měla pocit, jako bych tam patřila již od začátku.

V následujících řádcích se vám pokusím popsat své pocity a přiblížit vám, jaké to pro mne bylo formou zápisů z mého sešitu. Vybrala jsem jen pár, podle mě nejzajímavějších, dní mé přítomnosti u pana Sušky.

Během pobytu v domově jsem si do svého sešitu psala poznámky, které jsem pak doma přepsala do počítače.

¹ Časopis Náš domov – 19. let od založení (časopis, co se na Domově seniorů vydává)

Můj den v domově – Deník

ÚT 1. SRPNA

Když jsem poprvé vkročila do Domova seniorů, ovanul mne zápach dezinfekce, chloru a typický zápach starých lidí. Hned jsem měla sto chutí si zacpat nos, ale uvědomila jsem si, že se to mezi těmi starými lidmi nesluší. Říkala jsem si „Amálko, to zvládneš, to vydržíš, na to si časem zvykneš.“ Najednou na mě padl pocit úzkosti a začala jsem se bát.

Hned mě dovedli do ředitelny, kde jsem po dlouhé instrukci, jak se zachovat při požáru, podepsala smlouvu s ředitelem ústavu. Kupodivu v ředitelně pronikavý zápach nebyl. Pán, co mě instruoval, byl velmi příjemný a veselý, takže ze mne úzkost trochu opadla.

Po instrukcích mě paní Vojče odvedla do přiděleného pokoje pana Sušky a nechala nás o samotě, abych si s panem Suškou mohla povídat bez rušení. Již jsme se předtím někdy viděli, tak to nebylo tak složité s představováním.

Pan Suška je docela normální pacient, má sklerózu a je nahluchlý, jinak je moc milý. V obličejí je velmi bledý a má ho pokrytý několika pihami. Má plešku, ale ne po celé hlavě. Po stranách mu stále rostou šedivé vlasy. Musí chodit o holi, jelikož mu nohy neslouží jako dříve.

Chvilku jsme si povídali, ale po nějaké době, co pořád na každou otázku odpovídal: „*Nevim...nevim...*“, jsem to vzdala a začali jsme luštit křížovky. V luštění křížovek byl opravdu dobrý, vyluštil celou křížovku.

ST 2. SRPNA

Přišla jsem brzy ráno a už jsem neměla ten zvláštní pocit jako předchozí den. Vzala jsem s sebou ostružiny, blumy a šachovnici, kde se dala hrát i dáma. Den před tím jsem se docela náhodou dozvěděla, že kdysi s chlapý celkem často pan Suška hrál v hospodě šachy. Také jsem se dozvěděla, že vždy vyhrál, takže s ním pak už nikdo nechtěl hrát, jak byl dobrý.

Opět, když jsme hráli, tak po chvíli zvolal: „*Nevim...nevim...*“ a kroutil při tom hlavou. Při hře jsem měla dojem, že umí šachy či dámu stejně dobře jako já, ne-li líp. Nejprve jsem mu musela sice trochu pomoci s pravidly, ale potom se to vylepšilo a začal nakonec i vyhrávat. Jako dříve, když hrál proti chlapům. Jenom jsme k tomu nepřipíjeli pivo, nýbrž čistou vodu z kohoutku.

PÁ 4. SRPNA

Když jsem přišla, tak zrovna pan Suška odcházel na svačinu. Řekla jsem mu tedy, že chvíli počkám před pokojem, který si vždy, když odchází, zamyká na tři západy.

Po nějaké době se vrátil a pozval mne dále. Tak jsem mu řekla, ať si klidně jídlo sní. On se na mne podíval a zeptal se „*Jaké jídlo?*“ Připomněla jsem mu, pro co si chtěl dojit, než jsem ho potkala

na chodbě a než jsem se vzpamatovala, tak už jsem byla v pokoji sama.

Pan Suška se rozhodl si dojít pro svačinu znovu. Já jsem si tedy mezitím prohlédla celý jeho pokoj a všimla jsem si, že na malém stolku má výstřižky novin s nápisem:

„V pražském centru současného umění DOX vystavuje kovové sochy Čestmír Suška, který říká: Najít jednoduchost není jednoduché“ (viz. Příloha 3).

Když přišel a viděl, co si čtu, tak mi řekl, že je to jeho syn. Pak jsem tuto informaci slyšela ještě asi třikrát, ale zase jsem se dozvěděla něco navíc.

Když jsem zjistila, že si opět nepřinesl svou svačinu, tak jsem se rozhodla, že s ním do jídelny raději zajdu. Cestou pak pořád dokola opakoval: „*Je to se mnou těžký, co?*“ nebo „*To je hrozný, co? Se mnou.*“ Vždy jsem ho uklidňovala, že to není tak zlé, jak si myslí, a že mi to nevadí, jelikož jsem tu od toho. Ale on mě vždy odbyl tou stejnou větou.

Když jsme nakonec dorazili do jídelny, tak už tam svačina nebyla...

Je možné, že pan Suška přece jen svačinu měl, při první návštěvě mu totiž cesta nejdéle trvala.

Čestmír Suška

Jak už jsem zmínila, je to syn pana Reného Sušky. Rozhodla jsem se tedy, že zde o něm něco napíšu, protože to byla jediná informace, o které se pan Suška rozmluvil a něco jsem se o ní dozvěděla. Dokonce mi vypůjčil knihu „SUŠKA“, kde jsou fotografie většiny děl Čestmíra sušky.

Čestmír Suška se narodil 4. ledna 1952 v Praze. Vyrůstal v nekřesťanském prostředí, za doby komunismu.

Vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze v letech 1974–1980 v oboru sochařství. Ke svým nejznámějším výtvorům patří svářené cisterny. Dostal se k nim ve Vermontu, díky sochařovi z Filipín, který ho naučil svařovat v kovošrotu.

Roku 1981 založil spolu s Michalem Baumbruckem a hudebníkem Pavlem Richterem „Výtvarné divadlo kolotoč“, kde se realizovalo už okolo dvanácti divadel.

Jeho výstavy můžete nalézt v Centru současného umění, kde vystavuje své nejznámější kousky. O těchto kouscích se můžete něco dočíst v knize Suška, která vyšla při příležitosti výstavy Outside / Inside. Čestmír Suška nepůsobí jen v Praze. Působí také v Americe po různých místech USA.

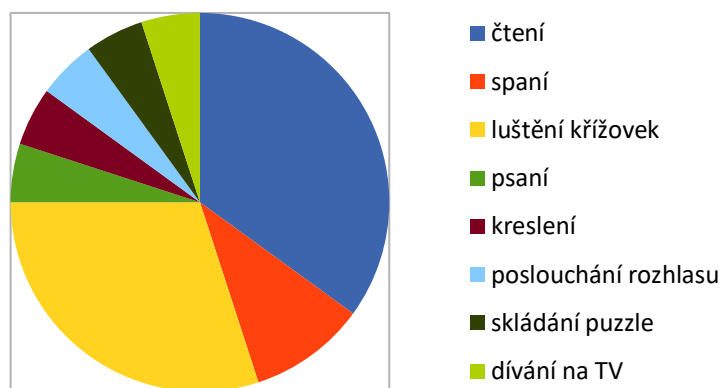
Dotazník (viz Příloha1, Příloha 2)

Dotazníky jsem si vypracovala hned na začátku. V každém bylo okolo 2–3 otázek. Tyto otázky vypracovávali zaměstnanci a ubytovaní senioři.

Poté, co se mi vyplněné dotazníky dostaly zpět do rukou, jsem z vybraných otázek vytvořila

výšečové grafy, které jsem vytvořila v programu Microsoft Excel. Grafy jsem poskytla řediteli Domova seniorů, aby mohl srovnat, které služby klienti využívají nejčastěji. Chtěla jsem tím poukázat na to, že by se mohla rozšířit nabídka činností pro ubytované.

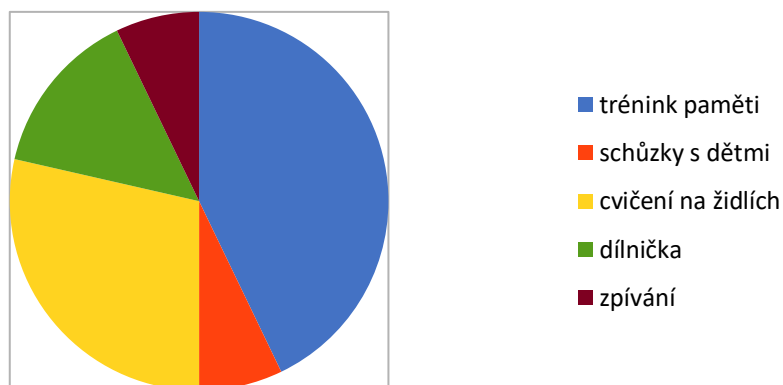
Graf 1 Co děláte ve svém volném čase? Důchodce

Těmto záležitostem se senioři věnují ve svém volném čase. Spousta z ubytovaných se ale nevěnuje pouze čtení, spaní a luštění křížovek. Protože domov umožňuje různé aktivity, kterými se snaží zabavit své klienty, neměli každý den stejný. (viz. u Grafu 2)

V svém dotazníku jsem také zmínila otázku, jestli se těchto akcí senioři rádi účastní. Na tuto otázku mi všichni oslovení odpověděli ano. Proto jsem se rozhodla, že graf se 100% účastí by byl zbytečný.

Graf 2 Účastníte se některých z aktivit pořádaných domovem? Důchodce

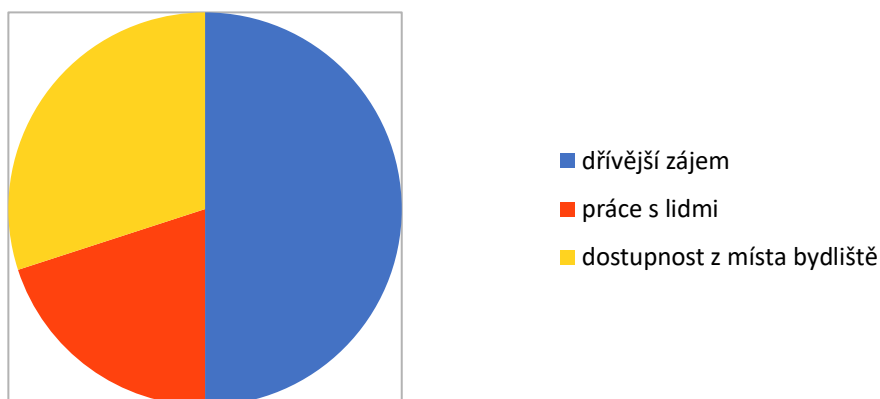

Jak už jsem zmínila, senioři mají možnost se zúčastnit různých akcí, které poskytuje domov jako jednu ze služeb. Jako je například cvičení na židlích, dílnička a trénink paměti.

Trénink paměti je něco na způsob luštěnek. Luštěnky nejsou klasické. V těchto mají senioři například z přeházených písmen složit slovo. Tato metoda se snaží seniorům obnovit řády českého jazyka, aby souvislosti nezapomněli.

Samozřejmě je na pořadí také i pohyb, aby senioři jen neseděli a neleželi, nebo tvoření rukama formou dílničky.

Graf 3 Proč jste se rozhodl/a v domově pracovat? Zaměstnanec

Třetí graf jsem věnovala zaměstnancům. Zjistila jsem, že v domově je malý počet zaměstnanců, okolo patnácti, jako jsou například pečovatelé, aktivizátoři, zdravotní sestry a sociální pracovníci.

Pečovatelé mají v popisu práce hlavně přímou péči o klienta. Aktivizátoři se starají o jemné i hrubé procvičování motoriky pacientů. Zdravotní sestry dbají na péči jak po zdravotní stránce, tak psychické. Náplní práce sociálních pracovníků je jednání s žadateli o sociální službu. Přijímání nových klientů a komunikace s rodinami zemřelých.

V druhé otázce pro zaměstnance jsem zjistila, že všechny zaměstnané práce baví, takže jsem opět vyhodnotila, že graf je zbytečný.

Článek

Další část mé práce byl článek do časopisu *Náš Domov*. Dívala jsem se na skoro všechny již zhotovené časopisy a pochopila jsem, že pokaždé je jiné téma.

Proto mne paní Vojče požádala, jestli bych článek chtěla zhotovit, tak se zaradovala a předložila mi téma o ptácích, kteří se na zimu přesouvají do teplých krajín. Prý měli toto téma naplánované již dlouho, ale nikdo nebyl schopen jej zhotovit. Když jsem se jí pak zeptala, jestli by nebyla možnost, abych napsala článek, tak jí prý spadl kámen ze srdce.

Při záměrech Profilových prací jsem však obhájila, že budu psát o shrnutí všech akcí, které uspořádalo středisko.

Prosba paní Vojče mi trochu překazila plány o článku, takže článek teď trochu nesouvisí s mojí prací, přesto jsem se rozhodla, napsat alespoň zmínku o tom, že jsem nějaký článek zhotovila.

Úvod do článku byl o ptácích jakožto zvířeti. Dále článek porovnával podobnosti mezi dinosaury a ptáky. Článek vždy musel obsahovat jméno, obrázek, popis, stravu zvířete a přibližné období přesunu na zimoviště. Článek se v době, kdy práci odevzdávám, připravuje k otištění.

ZÁVĚR

V závěru bych vám shrnula, čím se má práce zabývala, jakých cílů jsem dosáhla a jakých bych v budoucnu dosáhnout chtěla. Také jak mne práce poznamenala do budoucích let.

Povedlo se mi vžít do role pečovatelky a strávit několik hodin komunikováním s panem Suškou. Vždy při své návštěvě jsem se ho snažila rozveselit, myslím, že se mi to povedlo, jelikož vždy, když jsem přišla, vytvořil se mu úsměv na tváři. Sice si nepamatoval mé jméno, ale věděl, kdo jsem a to mi stačilo.

Také se mi povedlo rozdat dvacet dotazníků, ze kterých se mi povedlo zhotovit tři grafy a další informace do mé práce. Jako například kdo jsou to aktivizátoři a co je jejich náplní práce.

Grafy jsem pak poskytla současnému řediteli Domova seniorů Novovysočanská. Ze dvou otázek mi všichni odpověděli stejnou odpovědí, takže jsem graf nevytvořila, jen jsem se o otázkách zmínila.

Podařilo se mi sepsat článek, který jsem odeslala paní Vojče na e-mailovou adresu. Ta mi poděkovala děkovným dopisem (*viz. Příloha 6*).

O svém příspěvku do časopisu *Náš Domov* vím, že musí ještě projít jazykovou korekturou a úpravou po všech stránkách. Zatím číslo časopisu nevyšlo, vyjde spíše až roku 2018.

Díky této práci jsem také dobře pochopila, jak lidé v Domovech seniorů žijí. Jaké to má výhody v domově žít či nevýhody. Také jsem pochopila, že ne každý ubytovaný senior v Domově seniorů jako je například Domov seniorů pod samosprávou Střediska sociálních služeb Městské části Prahy 9 se do Domova seniorů přihlásil, protože se o něho jeho děti už nechtěly nebo nezvládly starat. Někteří senioři si tuto formu života vybrali samy.

Doufám, že se mi povedlo vám vyvrátit tuto deziluzi, kterou si většina lidí myslí. Přiznám se, že i já jsem si to před tím, než jsem dokončila tuto práci, myslela.

Kdybych ještě někdy váhala nad tím, jestli bych chtěla dobrovolničit, nebo ne, s pocitem, že je to pro dobrou věc. Určitě bych jako první místo zvolila tento domov. Zkusila bych nejprve zkontaktovat paní Vojče a zeptala bych se, jestli bych nemohla navázat na práci, kterou jsem tam prováděla.

Jako první člověk, ke kterému bych se hlásila, by byl pan René Suška. K němu bych pak chodila nejraději, protože už si dobře rozumíme. Ale kdyby se to nevydařilo, určitě bych nelitovala, alespoň bych poznala další lidi se zajímavým příběhem.

SEZNAM LITERATURY

Devatenáct let od založení. In *Časopis Náš domov*, r. 2015, č. 22

OLIČ, Jiří; HŮLA, Jiří. *SUŠKA*. Praha 2012.

HECKER, Frank; JANÁČKOVÁ, Hana, *Atlas živočichů a rostlin*, 2015, ISBN 978-80-242-4571-3

ŠTASTNÝ, BEJČEK, HUDEC, *Svět zvířat IV ptáci*, Albatros 2002

ŠTASTNÝ, DRCHAL, *Naši pěvci*, 1984

HUDEC, DUGEL, *Atlas ptáků České a Slovenské Republiky*, 2001

ZDROJE

Stěhovaví ptáci (online). (cit. 20. 11. 2017). Dostupné z <http://kalendarium.wz.cz/cz/stehovavi-ptaci.htm>

PŘÍLOHY

Příloha 1

Dotazník- zaměstnanec

1. Baví vás zde pracovat? Na jaké pozici pracujete? Co je vaší náplní práce?

2. Proč jste se rozhodl/a zde pracovat? Jaký jste měl/a důvod?

Příloha 2

Dotazník- senior/ka

1. Co děláte ve volném čase?
 - a) čtu si
 - b) spím
 - c) luštím křížovky
 - d) vše zmíněné
 - e) něco navíc.....

2. Jsem rád/a když se v domově něco děje (nějaká akce např. na dvoře domova)
 - a) ano, účastním se/ baví mě to
 - b) ne

3. Účastníte se některé z aktivit pořádaných domovem – dílnička cvičení, trénink paměti apod.? Pokud ano, uveďte jaké?

HNÁVO • STŘEDA 18. DUBNA 2012

KULTURA

STRANA 17

V PRAŽSKÉM CENTRU SOUČASNĚHO UMĚNÍ DOX VYSTAVUJE KOVOVÉ SOCHY ČESTMÍR SUŠKA A ŘÍKÁ: Najít jednoduchost není jednoduché

Kateřina Páralová

Na začátku své exponované kariéry se Čestmír Suška věnoval výstavám, které mu umožnily nastolit svou tvorbu. Poté se věnoval malbě, ale v posledních letech se opět vrátil k sochařství. V současnosti vystavuje v pražském centru současného umění DOX. Suška je autorem mnoha soch, které se nacházejí v různých částech Prahy. Jeho díla jsou často jednoduchá, ale zároveň velmi výrazná.

■ Vytváří se jasně? Odstředěnost. Vychází ji z vašeho projektu. Rozhodl jste se, že chcete vytvořit jednoduché sochy, které budou mít svůj význam.

V svých sochách se inspirovale mnoha zobrazení zvířat, které se objevují v pověsti. Některé z nich jsou velmi jednoduché, ale zároveň velmi výrazné. Suška je autorem mnoha soch, které se nacházejí v různých částech Prahy. Jeho díla jsou často jednoduchá, ale zároveň velmi výrazná.

Čestmír Suška (vlevo) v DOX, produkuje nové sochy pro pražské a české muzea. Štěpán Štěpán (vpravo) v DOX (2011) (vpravo) (vpravo)

ka tvrdí, že je v ale dle svých příjmení široce veřejnosti. Čím se podle vás je?

Au ti, že hrdinů jednoduchých řešení. A nemyslím si, jak si měly z pohledu.

■ Přitom vaše objekty vznikají tak, že třeba do dřeva vložíte vyřezané tvary, aby se z nich staly další objekty – jeho dřevě – sestává. To mi nepřipadá jednoduché.

Řekl jsem to špatně. Řekl jsem jednoduchost, ale ona vždy jednoduchost je. Čas, aby se něco

ci kopou, tedy bylo něco, co nebylo tak jednoduché, ale je to velmi jednoduché a krásné.

■ Co je na tom kopání nejlehčí?

Někdy je to tak, jako kdybychom byli v lese a byli bychom si všimnuli, že je to velmi jednoduché a krásné. To je to, co mě přitahuje. Když jsem v lese, tak jsem si všimnuli, že je to velmi jednoduché a krásné. To je to, co mě přitahuje.

■ Vy jste navíc nechal svou odhodu vzplanout daleko od domova, až v Americe.

Seženem jsem začal pracovat před sedmi lety během reedice svého pobytu ve Vermontu.

Všechno propadlo v mém krevním, kde jsem objevil úplně nový svět a obrovské propady „zrozenosti“ zapomenutých věcí.

Nakl jsem tam třeba jednu polovinu, která sloužila jako část zobrazení na moři ply. Lidé si je dávají různé ročníky a d-

lají z nich už na barbecos. Nejspíše jsem do ní přímou vyfotografoval, pak jsem začal používat spejky, až nakonec kousek posunoval mě to.

■ Díváte se přetvářeli do uměleckých objektů dřeva. Jak velká to byla změna?

Dřevo jsem si nechtěl stříhat, ale přesto jsem si všimnuli, že to bylo velmi jednoduché a krásné. To je to, co mě přitahuje. Když jsem v lese, tak jsem si všimnuli, že je to velmi jednoduché a krásné. To je to, co mě přitahuje.

sko a proto vtipy. U dřeva je to trochu jiné.

Někdy se stane, že se dřevěné objekty stávají sochami, ale to je velmi jednoduché a krásné. To je to, co mě přitahuje.

■ Objektivně je to odlišné od soch, které jste vytvořil dřív.

Vlastně má, ale přitom. To je to, co mě přitahuje. Když jsem v lese, tak jsem si všimnuli, že je to velmi jednoduché a krásné. To je to, co mě přitahuje.

■ Vlastně dřevě je pro vás jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

Často si říká, že dřevě je jako dřívější dřevě, které jste vytvořil dřív.

